

TEKST EN
FOTOGRAFIE
Janny Bosman

Geëmancipeerde zeepaardjes

1

In de Oosterschelde worden jaarlijks van mei tot november steeds vaker kortsnuitzeepaardjes, *Hippocampus hippocampus*, waargenomen. Voor mij als sportduiker is het telkens weer een feestje om deze tropisch aandoende visjes te fotograferen.

Bij deze soort heeft het mannetje onder aan zijn buik een broedbuidel. Tijdens de paring verstrengelen het mannetje en vrouwtje hun staarten en het vrouwtje brengt daarbij de eicellen in broedbuidel van het mannetje. Hij bevrucht de eicellen waarna de embryo's zich ontwikkelen in de broedbuidel. De jonge zeepaardjes worden vervolgens uitgeworpen, waarna de broedzorg stopt en de jonge visjes op zichzelf zijn aangewezen. Zeepaardjes hebben overigens geen maag en moeten zeer regelmatig eten om de nodige energie te vergaren.

Man versus vrouw

Tijdens de paaitijd zijn de mannetjes eenvoudig te onderscheiden van de vrouwtjes door de aanwezigheid van een gevulde broedbuidel. Buiten de paaitijd is het onderscheid moeilijker te maken. Zo is de staart van het mannetje onder de buik niet zo slank als bij een vrouwtje en loopt enigszins taps uit. De geslachten zijn ook uit elkaar te houden door het doorlopen van de onderkant van de buik tot aan de staart vast te stellen; in dat geval gaat het om een vrouwtje. Bij het mannetje loopt de bovenkant van de broedbuidel halverwege de rugvin aan de onderkant van de buik naar beneden. ■

1. Lege broedbuidel, de onderkant buik is niet strak naar de staart, eerder taps: dit is duidelijk een mannetje.
2. Zeepaardjes zijn ware meesters in het verstoppertje spelen.
3. Door de afwezigheid van een maag zijn ze voortdurend op zoek naar voedsel.
4. De broedbuidel van het mannetje is duidelijk te zien.
5. Vrouwtje met een typisch krulstaartje.
6. Klaar voor de paring; het mannetje heeft zijn broedbuidel al met water opgerekt.
7. Met hun bijzondere ogen kunnen ze een duiker recht aankijken.
8. De staart wordt als anker gebruikt.

